

's Gravenhage, 16 februari 1900

Aan de leerlingen van groep ....

Ik ben Betsie, en ik schrijf jullie vanuit het jaar 1900...

Je zal wel denken... Betsie? Ik ken helemaal geen Betsie! Waarom schrijft ze ons dan een brief? Nou, dat zit zo. Jullie gaan over een paar dagen naar een museum toe. Het Haags Historisch Museum heet het. Daar kan je héél veel zien en leren over het leven van vroeger. Enne... ik ben daar ook.

Daarom dacht ik, 'laat ik vast iets over mezelf schrijven, dat vinden ze misschien wel leuk dan weten jullie al een beetje meer over mij'.

Ik ben bijna 15 jaar en werk sinds een paar maanden als dienstmeisje van een hele rijke mevrouw. Ze heet mevrouw Lita de Ransitz. Mooie naam hè?

Ik woon nog niet zo lang in Den Haag. Eén jaar geleden zijn we verhuisd van het platteland naar de stad; mijn vader, mijn moeder, mijn drie broers, mijn zusje en ik. Het was heel moeilijk om op het platteland werk te vinden. Mijn vader zei dat in de grote stad wel werk voor ons was. In de stad staan namelijk veel fabrieken. Dus hebben we alles ingeladen op de kar en zijn we naar Den Haag vertrokken.

Toen we de stad binnenkwamen keek ik mijn ogen uit. Het was overal druk. Er liepen dames in hele mooie jurken en parasolletjes en mannen met hoge hoeden en wandelstokken. En er was veel verkeer joh! Er reden koetsen en ruiters en ik zag een hondenkar voorbij komen.

Mijn vader en mijn broer werken in een fabriek en ik mocht als dienstmeisje in een groot en mooi huis werken. Het huis is zo groot, dat mevrouw het werk niet allemaal alleen kon doen en eigenlijk is ze daar ook te deftig voor. Ik moet het huis opruimen, boodschappen doen, koken, wassen, strijken, de telefoon aannemen en de deur opendoen voor het bezoek. De laatste tijd ben ik niet vaak thuis bij mijn ouders, ik blijf bij mevrouw slapen. Ik heb een eigen kamertje op zolder gekregen. Dat is bijna net zo groot als het huisje van mijn ouders!

Ik vind het werken heel erg spannend, er zijn namelijk heel veel nieuwe dingen, zoals een stofzuiger! Daar word ik dan zenuwachtig van... en soms word ik dan ook een beetje onhandig.

Als ik niet hoeft te werken dan ben ik bij Tinus, Tinus is mijn vriendje.

Oh wacht even... ik moet even stoppen. Mevrouw wil warme melk, dat ga ik even klaarmaken. Als jullie in het museum komen vertel ik over Tinus, en misschien kunnen jullie mij dan verder helpen met alle klusjes die ik moet doen!

Tot ziens in het museum en de groetjes van

BETSJE